Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 1261 — NGÀY THỨ SÁU 9 FÉVRIER 1923 — NGÀY 24 THÁNG CHẠP ANNAM NĂM NHÂM-TUẤT — SAM THỜ 15

DIRECTEUR — PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA

TÂY-SỐ: 208
Adresse télégraphique:
LUCTINH — SAIGON

GIÁ BÁN

	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm.....	12$00	... 18$00
Nửa tháng.....	6.00	... 9.00
Ba tháng.....	3.00	... 4.50

BẢN LẺ MỖI SỐ.....0$05

Báo-bổn thì kể từ ngày mồng mười (ngày 16 mỗi tháng và phải trả tiền trước.

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO RÉUNIS)

閩新省六！報日中南

JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và chúa nhựt

POUR LES ANNONCES
PADRESSER:
A Saigon: aux Bureaux du Journal rue Catinat, 155-157 (1er étage)
A Bassac: aux Bureaux de Trung-Hòa Tân-Văn.
A Paris: chez M. M. Raymond & Cie 9, rue Tronchet

On traite à forfait pour les contrats annuels ou mensuels. Les prix sont payables d'avance.

Thơ, chẩm và mandats gửi cho báo-sở đều phải đề ngày cho N. NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đang bảo thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU, chủ bút.

MÌNH KHÁ XÉT MÌNH

MỘT ĐỀU BÍM NHÈ NẶNG NỀ LÀM CHO XÚC TÂM NGƯỜI ĐỒNG-CHỦNG

Nguyên tôi là một người nghiệp-chủ, mộng Hậu-giang, chẳng luận tài sơ trí sáng, vì thấy mất việc xác tàn nên đồng lòng, xin thôi đối lời, cưối vì ông Chủ-bút rộng lượng cho tôi một chỗ giấy, động ấn-hành hai bảy vô tờ báo ngỏ hầu cho đồng-bào Annam ta ghé mắt và lưu-ý. Mong sao cho Annam ta cải cựu hoàn tân, nên lân tánh nết mà nâm chặc dây đoàn-thể biết thương mến nhau, biết giúp đỡ nhau, tin cậy nhau, thì cố lẽ ngày sau nói giống ta khỏi bị người nước ngoài biếm nhẻ, nếu được vậy thì toại kỳ sở nguyện của tôi đó.

Ấy là việc ích lợi chung nên tôi chẳng nệ nhọc công và chẳng [illegible] ý xung là người thức thời vụ, đủ tài, đủ trí, mà khuyên nhủ đồng-bào và quốc khai dân trí, song le hề đứng nam nhi đung sự, nếu thấy việc trái tai mà nỏ điềm nhiên thì nên gọi là người không biết thương nòi giống.

Tôi chẳng có hiểu-ngay sao khác hơn là thấy người chẳng-tộc biết giữ chắc dây đoàn-thể hầu cho được ngày sau nghề thương-trường Annam ta thạnh vượng.

Hồm rày các báo Langsa đề phán vấn về việc hội-hiệp của giống nòi Hồng-lạc ta. Ông Babut là cựu Chủ-bút tờ báo Langsa hiệu La Tribune Annamite, đương kiêm Chủ-bút tờ báo Langsa hiệu Le Courrier Saigonnais luận rằng: Người Annam ta chẳng hề khi nào làm xe c'i nên việc được, chẳng đáng tin cậy vì chúng nó là người không có ý tứ chắc chắn, có lẽ trong 100 năm nữa mới được ra thân hữu đung vào hàng thương-lưu tri-thức người bang.

Chúng nó chẳng được hân-hạnh vào hàng nào cả, vì lẽ nay bị sự vung-vẻ của chúng nó mà mất lòng tin cậy của nhiều hàng buôn ta trong xứ; bề chúng nó lập tờ giao-kèo với ai thì chẳng kể điều đến tờ giao-kèo ấy thì chẳng có gặp địa-thế lợi đoàn lui chúng nó cư việc làm nay, chẳng mang đến tờ mà đã kỳ tên với kẻ ấy.

Bởi vậy cho nên theo lời ông Babut thì nếu những người Annam mà có lãnh phần trách-nhậm nào trong 1 cái nghề chi của người Langsa thì phải có người Langsa ở một bên mà thúc hối chung đ'u-đắc mới trên được phần sự; hằng chẳng vậy thì chẳng nỳ làm cái chi cũng chẳng nên thân. Chúng nó là một thứ dân-tộc hiếng-nhát, không thật-thà và không trung-tín, chẳng có khiếu thông-minh về sự ý kiến cùng tính toán.

Nhưng lời đại khái kể sơ lược trên đây là lời của ông Babut đã tỏ bày trên tờ báo ông mà nhạo bán người Annam ta sao không đồng-đẳng, sao không đối thủ với người Âu-mỹ và người thanh khách Kiều-cư trong bổn xứ.

Tôi đám chắc ấy là lời luận sai lầm có ý muốn kêu ngoa và để cp Annam ta mà thôi, vì lời luận sai lầm ấy mà ông Nguyễn-phung-Long, Hội-viên Quản-hạt, đương kiêm Chủ-bút tờ báo Langsa hiệu L'Echo Annamite, và ông B-q-C., tờ báo Tribune Indigène-vơi tờ L. T. T. V. đề phản đối nhiều điều rất công bình chánh lược.

Hỏi người Annam?? Nếu ai có nghe rõ lời luận sai lầm của ông Babut thì có lẽ cũng động lòng xác tâm vì điều ái tiếc đã danh cho dân cả một nước ta đến cho gần da nào cũng chẳng không nổi. Chúng ta nên mang ơn và kính phục nhị vị thượng quan Annam là ông Nguyễn-phang-Long và ông Bùi-quang-Chiêu, vì 2 ông nầy đã có lòng hành chánh bình vực dân ta trước mặt công chúng. Ấy là lẽm cho Annam ta khỏi mang điều nhục bân nặng nề mặc tình ai thương ghét.

Lời của một người bạn ông Babut rằng: Ho thương người Annam, nhưng mà họ không yêu mến. Đó ai là người Annam ngỡ cho cùng xét cho tận, mà thương người mới mầu. Nếu gọi những lời chê bai chúng ta đây đủ mà làm cho dân-tộc ta mang hổ với người ngoại, nhứt là với khách Kiều-cư và muốn cho dược lành cầu « Bách niên di xá » thì chúng ta phải rằng tỉnh ngộ lưu chí tối tìm vào chỗ sáng, xin tánh nết lần lần theo người Âu-mỹ. Nếu được vậy thì ngày sau nói giống ta sẽ được hành phúc mà đứng-đương cùng người ngoại-quốc, mới cách kích-hiệt, thì có lẽ chúng ta sẽ được gậy dựng nên việc đỏ-sộ với họ, khỏi lo người ngoài khinh bỉ, lấy làm đau đớn cho nòi giống ta hết sức. Chẳng bởi họ đòm thấy tánh-tình của chúng ta và họ cũng chẳng biết rằng chúng ta không sết sân về dây đoàn-thể cho nên họ mới dám buông lời nặng nề đến thế. Ấy vậy lời phán đối của nhị vị thượng quan và L.T.T.V. cũ nêu danh trước đây rất đúng lý, vì trong hạ trăm đồng bao Annam ta thì chia ra nhiều hạng người, không phải hết thảy là người ngu dại đáng chịu phiền biếm nhẻ ấy. Chẳng có bực th.-ơng-lưu tri thức không thọ Pa-p-van ông cả bực hạ-lưu; nói tắt một lời, là lẽ vậy người khác, đâu rằng: con một cha tánh tình cũng không hay được. Nếu trách lẫn hết thảy, biếm-nhẻ hết thảy thì là bất công và không đủ lý. Thậm chí đến kẻ quá đối hồ đem vào tai những lời biếm-nhẻ ấy rồi cóa động lòng thay, hà tất người vân học chẳng lẽ làm tuồn mặt ngo tai điếc.

Ông Babut luận cho hết những điều xấu hổ cho Annam ta rồi sau rồi lại có thêm câu: Bây giờ đề cho người Annam luận lấy Maintenant la parole est aux Annamites có phải là M. Babut kêu người mình phải trả lời đó chăng; có phải là làm lời bình nhẻ cho hết sức rồi lại nghĩ đó mà trông ta hồi ám hay sao?

Tờ báo «La tribune indigène» chẳng «L'Echo Annamite» và L.T.T. V. cũng có các nghĩa mở trí sáng, dạy đề những chỗ ông Babut đã lầm nhiều đó rồi. Dầy tôi chẳng chn cái lẽ vì với trí mọn của ông Babut làm chỉ, ông trưởng lão đang: Ông trí thức về việc thông hiểu các sự trong thuộc địa nầy (Annamite, sancee colonialsée). Vậy tôi xin đồng-bào hãy suy nghĩ cho lận, xin hãy trưởng đến thể thống của mình, hãy xem và cho được vẫn hồi quyền lợi trong nghiệp thương của ta. Phàm hễ vào tiền-đồ, thì phải lấy nhau mà nâng đỡ lẫn nhau, mà muốn sánh với người thanh-khách, thì phần đông không biết phương nào vô nghề thương mãi. Ấy là sự thật tình vì chẳng ta thuở nay chưa mấy từng trải thông thạo nghề thương; nên hễ có lập hàng buôn nào, bùn trong xuống nào thì phần nhiều hay rã hay sập. Bởi có gì mà chẳng được hân-hạnh vào hàng thương-lưu tri-thức người bang, chẳng mang đến tờ mà đã kỳ tên với kẻ ấy.

Bởi vậy cho nên theo lời ông Babut thì nếu những người Annam mà có lãnh phần trách-nhậm nào trong 1 cái nghề chi của người Langsa thì phải có người Langsa ở một bên mà thúc hối chung đ'u-đắc mới trên được phần sự; hằng chẳng vậy thì chẳng nỳ làm cái chi cũng chẳng nên thân. Chúng nó là một thứ dân-tộc hiếng-nhát, không thật-thà và không trung-tín, chẳng có khiếu thông-minh về sự ý kiến cùng tính toán.

Nhưng lời đại khái kể sơ lược trên đây là lời của ông Babut đã tỏ bày trên tờ báo ông mà nhạo bán người Annam ta sao không đồng-đẳng, sao không đối thủ với người Âu-mỹ và người thanh khách Kiều-cư trong bổn xứ.

Tôi đám chắc ấy là lời luận sai lầm có ý muốn kêu ngoa và để cp Annam ta mà thôi, vì lời luận sai lầm ấy mà ông Nguyễn-phung-Long, Hội-viên Quản-hạt, đương kiêm Chủ-bút tờ báo Langsa hiệu L'Echo Annamite, và ông B-q-C., tờ báo Tribune Indigène-vơi tờ L. T. T. V. đề phản đối nhiều điều rất công bình chánh lược.

Hỏi người Annam?? Nếu ai có nghe rõ lời luận sai lầm của ông Babut thì có lẽ cũng động lòng xác tâm vì điều ái tiếc đã danh cho dân cả một nước ta đến cho gần da nào cũng chẳng không nổi. Chúng ta nên mang ơn và kính phục nhị vị thượng quan Annam là ông Nguyễn-phang-Long và ông Bùi-quang-Chiêu, vì 2 ông nầy đã có lòng hành chánh bình vực dân ta trước mặt công chúng. Ấy là lẽm cho Annam ta khỏi mang điều nhục bân nặng nề mặc tình ai thương ghét.

Lời của một người bạn ông Babut rằng: Ho thương người Annam, nhưng mà họ không yêu mến. Đó ai là người Annam ngỡ cho cùng xét cho tận, mà thương người mới mầu. Nếu gọi những lời chê bai chúng ta đây đủ mà làm cho dân-tộc ta mang hổ với người ngoài, nhứt là với khách Kiều-cư và muốn cho dược lành cầu « Bách niên di xá » thì chúng ta phải rằng tỉnh ngộ lưu chí tối tìm vào chỗ sáng, xin tánh nết lần lần theo người Âu-mỹ. Nếu được vậy thì ngày sau nói giống ta sẽ được hành phúc mà đứng-đương cùng người ngoại-quốc, mới cách kích-hiệt, thì có lẽ chúng ta sẽ được gậy dựng nên việc đỏ-sộ với họ, khỏi lo người ngoài khinh bỉ, lấy làm đau đớn cho nòi giống ta hết sức. Chẳng bởi họ đòm thấy tánh-tình của chúng ta và họ cũng chẳng biết rằng chúng ta không sết sân về dây đoàn-thể cho nên họ mới dám buông lời nặng nề đến thế. Ấy vậy lời phán đối của nhị vị thượng quan và L.T.T.V. cũ nêu danh trước đây rất đúng lý, vì trong hạ trăm đồng bao Annam ta thì chia ra nhiều hạng người, không phải hết thảy là người ngu dại đáng chịu phiền biếm nhẻ ấy. Chẳng có bực th.-ơng-lưu tri thức không thọ Pa-p-van ông cả bực hạ-lưu; nói tắt một lời, là lẽ vậy người khác, đâu rằng: con một cha tánh tình cũng không hay được.

Mong sao cho khỏi người ngoài nhạo bán.

NỘI TÌNH CỦA NƯỚC TA

(Tiếp theo)

Người đàn-bà ta đối với gia-đình có cái tự-do về sự ăn-mặc rất xa-xỉ không kể đến gia-tư đã hay là không đủ; tự-do sắm đồ thời-trang. Những món nào của ngoại-quốc mới đem vào bán thì đua nhau mà đáng, nhà có gia-tư không nói chi, chỉ như nhà gia-tư khiếm phạp, thiếu trước hụt sau, mà đàn-bà lại vẫn còn đám đến những chiếc bán ngày xoản, vàng vòn, nhẫn, xiến, nhiều ít, v... mà muốn chi đề gớp. Vì nhơn mà cái hột xoản đeo cổ hoặc đeo tai, cái thiệt giá của hột xoản ấy, số bạc mặt trăm đồng, thì người bán đã có lời vài chục, song mấu những bạn chịu, thì người ta phải đề giá mặt trăm hai hay là một trăm ba, người mua-bỉ, lấm giấy cung mỗi ngày phải góp 1 đồng rưỡi hay hai đồng, kỳ cho đến đã số thì thôi. Người đàn-bà tâm thế đó, có chỗ chẳng biết mà bằng tùng cho lắm, cũng có chỗ đến chẳng mà làm vậy.

Đàn ngày khỏi sự góp bạc cho người ta, bao tiền nài thì cần đề không nói chi, sau đến một hai tháng, gớp được năm bảy chục gần đến trăm, thì cái số tiền đáng trong nhà đã thấy thảo-mác chịu không nổi; không những là góp cho người ta không nhỉ mà thôi, thậm-chí nhựt-đưng ở trong nhà chịu cũng không nổi với cái cảnh-trang gao chẩm cái quế. Cơn bấy giờ phải làm sao? trong nhà không đủ mà ăn, ngoài sản có người đến gỡ cầu mà đòi tiền góp. Cái tình trong như thế kg, tưởng không ai tài nào gỡ rối cho được; thật khốn thay, mà ngay cấp thay!

Đương cái buổi chúng mấy gấp rút như thế, thì bỗi-đầu-đi, mượn phải đem cái hột xoản đang đeo trên cổ đó ra mà đợ cho thiên-hạ đề lấy bạc về tiêu dùng mà góp cho người ta. Nhưng cái, hột xoản khi mua thì cái giá một trăm hai, trăm ba, bây giờ đem cầm cho ai khác cái số bạc, bất quá bốn năm chục là cùng. Cái vốn đã là nữa hơn, còn cái lời lợi phải chịu nữa nỗ-cùng, nghĩa là năm chục đồng bạc mỗi ngày phải trả cho chủ nợ bốn cắt hay là năm cắt bạc lời, hoặc mỗi tháng trả năm đồng hay bảy đồng bạc lời, chẳng nào có nổi thì chu'e. Nhưng cái số năm chục đồng bạc đó, xửa-bần xửa ăn xửa, xửa góp cho chủ trước, xửa trả lời cho chủ sau, không bao lâu tiền hết — mà thiếu nợ cũng hoàn thiết nợ! Ấy mà sao xoản đeo lên cổ không được mấy ngày, trả nợ cũng xưong sống mà trả hoài không hết. Ôi! Là tự do ăn mặc!

2° — Tự-do giao-tiếp. Sự giao-tiếp của người đàn-bà ở chốn phiền-hoa đô-thị bây giờ, lại cũng có cái cái cách giao-tiếp tự-do rất cao-thượng. Sự giao-tiếp lẽ không phải vì điều ích lợi chân giao-tình mà giao-tiếp, sự giao-tiếp chẳng qua nể sự đua nhau đề mua lấy đồ thời-trang, kiểu nầy là mới, kiểu kia là lạ, đọn cho ra người ăn xài đáng đáng. Sự giao-tiếp của phái đàng người? chẳn lẫn xưưng ngưu, nói cết gẫu chỉ có bao nhiêu lẽ mà thôi, ngoài ra không còn mưu gì đến cái sự giúp chẩn rủ-dinh cho thanh-vượng. Ôi, mặt số tiền lầm ra chết ít cầu người đàn-ông hưởng lạm-ng tháng, đã bằng ngày, cũng ai sự giao-tiếp cho đẹp cho xinh cầu hàng nội-trợ mà phải chăn mây ủ mệt nỗ nhỏ khán hằng ngày. Ôi, là tự-do giao-tiếp.

Cái nội tình của nước ta, đã trầng được cái chi xu-hướng không chánh-đáng của một phần đông xã-hội như thế, bảo làm sao tôi-nguyên phải-đại, đân-trí mở mang cho được. Mặt nước gian thì sẵn như thế, mặt dân có tư-cách làm ăng, mà đành để ngồi khoanh tay rồi đó mà xem người ngoại-bang hưởng lấy lợi quyền như xem đến tuồn rất hay đang diễn trên sân khấu kia vậy.

Ôi, là nội tình của nước ta!

Trung-Trực

Vô tuyến điện

Bordeaux ngày 6 Février 1923

Banh gích

Ông Jaspar diễn-thuyết ở thành Liège có nói: Pháp-quốc bỏ liều các sự lợi của mình đề lo cho cuộc hòa-bình chung; Anh-mang thì chẳng giữ lời giao-ước của mình; nếu A-lo-mãng chẳng giữ các điều ước-hẹn thì chẳng bao giờ Langsa và Banh-gích ra khỏi cết eô binh đôn.

Mua bán gấu bạc

Chánh-phủ Banh-gích dưới Salomon We l là một nhà lý-tài Hô-lăng ra khỏi xứ vì tiền ấy mua bán giá bạc ở thành Bruxelles.

Huê kỳ

Ông Porter, nghị-trưởng bàn Ủy-viên ngoại-giao ở phòng chúng-nghị nói rằng chẳng nên chấp đơn của nhơn-công A-lơmăng kêu mà xử sự binh-đôn tại cảng Ruhr; các hội-viên ở hội nghị đều nghĩ rằng Pháp-quốc có quyền đem binh đóng ở bờ sông Ruhr. Ông Gompess nhắc rằng những đều phá hại bên Langsa thì phải tu bổ lại.

Báo « Newyork Times » nói rằng nhơn-công A-lơ-mãng phải đó nơi Chánh-phủ mình mà gỡ lấy kết cũng Langsa.

Báo Star đề cho Chánh-phủ A-lơ-mãng ra lịnh phế-công cho nên phải chịu phần quan hệ về sự khốc cực của dân.

Ông Sarraut

Chiều thứ bai, quan Toàn-địa bộ thương-thư Sarraut ở thành Niêu-ước sẽ về đến thành Cherbourg.

Hội-nghị hòa bình

Những người đáng tin cậy ở thành Pa-ri nói rằng cuộc hội-nghị hòa-bình thành Lausanne không phải là không được thành cết hoặc không thương thuyết lại đó thôi. Người ta cũn chờ ông Bompard chiều thứ hai nầy về đến nơi mà hỏi ý cho rõ.

Báo « Le Temps » nói: Chẳng phải tại Langsa mà cuộc hội-nghị hòa-bình phải đình lại; không biết vì ý gì mà cương-lỷ.

Trước khi về nước, ông Bompard có đến viếng ông Ismet Pacha và thương-nghị cùng ngài một cách thân-tình.

Thích khách

Sở truyền-tin Havas báo tin rằng trong lúc diễn-kịch tại hí-trường nhà-nước ở thành Sofia có một trái phá liệng ngay vào ông Stambouliaky, Thủ-tướng. Trái phá nổ ra nhưng không hề hại ai cả.

E-gýp

Tin ở báo Le Temps. Quan Nguyên-soái Allenby duyệt ý các khoản trong hiến-pháp xứ E-gýp nói về xứ Soudan và đã gởi bản ấy về thành Londres rồi.

Đông-pháp Thời-sự

NAM-KỲ

Một vụ chết lạ

Hôm 5 tây có một tên Cu-li xe-kéo tên là Tống-văn-Đôi nống rượu sar, nên anh em nó đến nó đến bót Quận thứ ba.

Ông Xếp bót dạy đem giam bót, kế đến bốn gốc thì nghe tên cu-li ấy rên siết đã lâm. Người lính gát nghe tên cu-li rên la, nên chạy lại cho ông Cò *Chapuis* hay, ông Cò bèn dạy dắt tên cu-li ấy ra mà hỏi vì sao mà nó rên siết đặt vậy. Lúc ấy nó đã tỉnh rượu rồi, nó nói nó đau bụng gan quá lắm nên không rên la chẳng đặng.

Ông Cò lấm giấy phạt tên Đôi rồi đuổi về đặng lại nhà thuốc thì mà sẩn sốc. Ra đó nó chẳng lại nhà thuốc lại đi về nhà nó. Đến 7 giờ nó lại nhức đau thêm nữa sẩu nó mượn một người anh em mà nó đắc nó lại M *Comte* chủ xe-kéo, đến đó nó lại rên siết nữa. M. *Comte* gọi nó lại nhà thuốc thì quan thầy thuốc nói nó bị đá nên đau đau và nhà thương. Quan thầy trong nhà thương Cholon coi mạch rồi nói nó bị ruột xoi. Đến chiều tên Đôi không dứt rên la.

Quan thầy bèn mổ ra thì thấy rõ ràng hai chỗ bị đá hay thoi chỉ đó ngay bụng nên xoi lăng ruột.

Tên Tống-văn-Đôi trước khi tắt hơi có khai với ông Cả *Duval* (mới ngài lại) rằng hôm 5 tây có bị 7 tên xe-kéo Cholon đánh nó. Vụ nầy của đang tra xét.

Móc hỏ bao

Gần Tết chưng [illegible] móc hỏ-bao nhiều chăng nầy. Nguyễn-v. Thinh ở Khánh-hội vô Cho-lớn bị móc hỏ-bao lấy cái bốp đựng 20 đồng bạc và giấy thuế thân.

Theo ai

Phạm-văn-Ba làm cu-li tại nhà thương ở đường Thuận-Kiều vào đưa thưa vợ nó là Nguyễn-thị-Kiêm trốn đi lấy ác quần và vòng vàng giá đáng 124 đồng.

Ăn quen mắc bẫy

Tên Nguyễn-v. Hanh và Võ-viết-Tam bị giải qua Biện-lý vì tội móc hỏ-bao lấy 16 đồng bạc của tên Kamahomet Jaman làm công gét đan ăn nhà nước.

Vụ nhơn mạng ở Dakao

Mới đây linh tuần cảnh bắt tên Đỗ-văn-Ngưu là tên đánh chết người linh sơn-đã Francisque.

Cu-li xe lơ-đinh

Hôm tối hôm 5 tây M. B... đi xe-kéo chơi rồi về tới đường Georges Guynemer thì chạy xe-lửa đã khép lại. Thế mà không biết tại sao tên cu-li xe cứ lần lần đi đi qua, không kể lũng người ta la; xe-lửa tới kia cả [illegible] B... cũng cứ cho tên kia ngồi đến rất xe-lửa mới tới tên cu-li xe mới ngừng lại. Lúc ấy xe-lửa vừa chạy tới thấy việc hại nên bèn tống cho tên xe-kéo một đợp tát lại sau, khỏi bị cáng.

Nếu rủi-ro gặp mấy tên cu-li xe như vậy, thì có ngày người đi xe bỏ mạng.

Tình-nhân bứt túi

Tên Đỗ-văn-Sỏi làm Sở-phe đến thưa vợ nó là Thái-thị-Đi đã ăn cắp 4o quần gái đang tì đồng.

chẩn đến khó cần hỏi về việc chia Hương-hỏa, làm cho tên Pa bực mình nên đã lấy cái rọ-tre đánh tên Cho một cái vào ngực, tên Cho quỵ ra chết ngay!

Tên Nam ở tỉnh Yen-Bay kết án ngồi sắc, phạt tên Pa hai năm tù. Tòa Thượng-thẩm giảm lội phạt 18 tháng.

Thăm trang

VIỆT-TRÌ. — Chiều hôm mồng ba tây, có cái thuy một đứa con gái mới đã chết trôi, đạc vào một bèo tàu Sauvage. Xem ra đứa bé ấy không có thương tích gì. Ấy đã lại chiều hoàng mà hai con. Đã lem-thẩm.

Thảo đường xe-hơi

Vừa rồi khoản đường xe hơi kilomètre 13+300 gần Hanoi, bị đứa nào chẳng rõ thảo ... ốt 15 đôi khúc nhỏ đường xe đường, tom lem cho ai lấy xuống nữa thì trước bánh. Sở Mãi-khoán đang xét việc ấy.

Đánh bạc mà đỡ ruột

Vừa rồi người ta có khiếng vào nhà thương một người thầy bụng lỏi ruột ra, ngoài, hỏi ra người ấy vì đánh bạc với tên Chan-Chẩng biết cái cọ thế nào mà tên Chẩn đâm cho một dao lỏi ruột! Còn đánh bạc nữa thôi.

Âu đã trí mạng

Chiều ngày 4 Janvier, tên Lê-văn-Lý, 29 tuổi, cu-li của hiệu Ích-Phong ở Thanh-đảm, bị các cu-li khác đánh nhau vội, đánh bị thương ở bụng, khiêng vào nhà thương thôi chết ngay.

Saigon ngày 22 Janvier 1923.

Kính ngài,

Chúng tôi vưng ý chư vị đồng-bang, đề định trên thiết một tiệc mừng Phát-bộ Thân-sĩ tới đây ngày 25 tháng Janvier nầy.

Chúng tôi xin ngài vui lòng giúp cho tiệc ấy đặng thêm rỡ-ràng, vì ngài là người biết rằng đó là một việc tỏ bày tình ý có nghĩa cao-xa.

Như ngài khuyên đặng nhiều vị dự vào tiệc ấy, thì chúng tôi hết lòng cảm tạ ơn ngài.

Tiền đặu mỗi người là mười đồng bạc. Ngày nào bày tiệc, rồi đây sẽ định. Thơ xin dự tiệc có tiền đặu đề theo phải gởi cho ông Trần-quang-Nghiêm, 200, rue d'Espagne, là người thủ-bổn của bản hội lo trần-thiết cuộc tiệc.

Bản hội lo trần-thiết cuộc tiệc là: Các nghị-viên bổn-quốc của Hội-đồng quản hạt và Hội-đồng thành-phố, và MM. Bùi-quang-Chiêu, Giám-đốc sở Canh-nông; Nguyễn-văn-Của, Huyện-hàm, chủ nhà-in Union; Nguyễn-kim-Đinh, cựu nghị-viên thành-phố Saigon đang-ký tờ *Công-luận-báo*; Trần-văn-Đôn, Tân-sĩ y-khoa; Nguyễn-công-Hòa, Thông-ngôn trung-cư; Nguyễn-phát-Khai, Phát-viên quản-lý hãng Thuận-hòa, Tổng-lý báo *Tribune indigène*; Hồ-văn-Kinh, cựu Hội-đồng thành-phố Saigon, Thông-ngôn trung-cư; Lưu-văn-Lang, chánh Bảo-vệ sở Công-chánh; Lê-quang-Liêm, tốc Bảy, Đốc-phủ-sứ ngạch Chánh-phủ Nam-kỳ; Lương-văn-Mỹ, Bảo-vệ tăng sự tại Cholon; Trần-quang-Nghiêm, thương-nhân ở Saigon; Lê-văn-Phát, Tri-phủ, chủ quận Gocvap (Giadinh), Thinh, Tân-sĩ Y-khoa.

Đông kính thính.

* * *

N. B — **Các quan Thân-sĩ đã chịu tiếp rước Annam ta và dự tiệc buổi sớm mai 11 giờ nhằm ngày 12 Février.**

Còn viên quan ở Lục-tỉnh ai muốn dự tiệc ấy cũng được, vì bữa đó có quan Nguyên-soái cho phép đi.

ĐỪNG BỎ VỆ-SANH

Nhà-nước đã nghiêm cấm, như loại thú: Trâu, bò, ngựa, lợn, cả bình chết, phải đào đất cho sâu mà chôn, trên có đắp đất rải vôi tráng đặng khử độc khí.

Mà luật ấy đường ngăn chẳng lại. Thử xem trong làng ấy qua làng kia, nhứt trong chốn thôn quê sẵng gió, cách xa thành thị; bà loại thú có đau bịnh rồi hay là bịnh dịch mà chết, thì người chủ đã chẳng thêm phép nước, lại còn xẻ thịt đem bán đầy đầy trong chốn thôn quê. (Thiệt chẳng đâm đem đến chợ. Hại! Ở xa, cho những người chẳng biết mà lầm hay là biết mà thích thịt thú hẹp rượu rừng. Ấy là, cho những người chẳng biết mà lầm hay là biết mà thích thịt thú hẹp rượu rừng. Ấy là, phải bịnh truyền nhiễm, cũng ngày rằng nhiều. Như loại thú nhỏ: Những chó, heo, gà vịt và vân vân phải bịnh như thế và chết, thì cứ đem bỏ ngoài nội cho độc khí bay vô lăng xóm; và bỏ uổng sống rạch cho kẻ thượng-hỏ ăn uống nước độc ấy, chớ bỏ chôn lấp mà khử cái độc khí bao ấy, vậy chẳng mất cách vệ-sanh sao?? Thử ấy, bịnh truyền nhiễm của con người bởi đấy mà ra; như bịnh ho-lá, lợi-tiết, đốc hạch, dịch-hạ, vân vân, những bịnh truyền nhiễm ấy có phải hại mạng người chăng?? Rồi lại nói theo tục: cả, sắm lễ tổng ôn-thần; chớ chẳng cũng đặng mấy đều nói trên đây, đều chẳng tổng ôn-thần cũng tìm xứ khác mà kiếm ăn. Nghĩ vì nhựt người tuy mình nang chiếm phần bão chí ba nên tới ngừa trông lịnh trên chớ chẳng là đến bên nhỏ, bên ưa trong mối lăng. Đã riêng mật chức việc của làng cũ về phần vệ-sanh việc: Ấy có xảy ra đâu, thì vì phần người chức việc đó chịu lấy; như vậy mới trự đặng mối lo đến đâu bão.

Lịnh trên tuyên đạo, hương sẽ giêm cho.

TRẦN-HỮU TIỆM.

Médecin Annamite: — *Trang bang.*

Trung Bắc

Nghiêm quả cũng không hay

THỪA-THIÊN. — Gần làng Lại-an có rhà ông kia có hai người con gái thường ngày cho vào học may trong nhà-tu các-o. Người chị độ 14-15 tuổi, người em độ 11-12 tuổi, mà nhơn, trong khi học may thì ông nghe các-o đọc kinh thích chăm chỉ mà nghe có ý lấy làm hay lắm thích lắm, ban đầu nghe, sau học thuộc lòng; thấy những câu-chuyện thờ phượng là-ma quỉ mị nhiều-nhỉ của nhà mình thời có ý hổ-ngươi, nên trong lòng khi nào cũng hăm mộ thành kính đạo-lý Thiên-Chúa, đến đêm mới nguyện cầu nhà-mà, đâm chưa vô đạo nhưng ngày nào cũng đọc-kinh, chầu Mình-Thánh-Chúa, rất sẵng-sì có phần hơn kẻ chính đạo đông. Tuy vậy mà vẫn chẳng giấu, không khai nào đám đó cho cha biết, vì bởi cha là người nghiêm khắc quá. Nhưng lòng nàng ấy đã quyết theo đạo Thiên-Chúa lắm rồi; nỗi hôm đánh liều x n với cha, thời cha không cho lại đánh mắng đọa-đầm xo kia. Nàng lấy làm buồn rầu tuy không dám nói đến việc nhà ấy nữa, nhưng hễ trốn được lúc nào là chạy đến nhà thờ xem lễ cầu nguyện ngay.

— Vì sau đó nhiều lần ông cha bắt được đánh đập dữ-dội, giam-cầm khổ sở mà nàng ấy cũng không hề ngã lòng đến đổi ông nghiêm khắc hết phương không được phải lấy cách gởi vào lí ế ở nhà người chị. Lúc đó cũng có khi trốn đến các nhà thờ xem lễ, lại bị ông cha đó bắt được đánh khổ tán tệ nhưng nàng vẫn không ngủ; đến sau cùng thời nàng bèn trốn ra Quảng-trị tìm đến Nhà-tu-kín, nguyện cất tóc tu cho đến già đến.

Than ôi! Quả nghiêm cũng chẳng hay thay! Vì lại đạo Thiên-Chúa là một đạo rất chính-đáng; đâu đối với ta có không tì, cũng chỉ nên khuyên răn-ngăn lẫn lẫn chứ cũng quá lắm mà không được, thời cũng nên tùy lòng sở nguyện cho theo cũng còn là hay hơn để cho con tin chuộng nhầm-phi điều khác. Nỡ nào trừng-trị quá nghiêm đến đi con phải mất mà mình lại mang lấy tiếng chẳng lành. — Vì rất vì đâu nên nỗi mê-tín ấy? Ấy cũng bởi phần nhiều trong ba con ta hay của-phải đường-bông thờ-phượng vô-đoan, không thước một chút nghĩa nào nhứt-định, thấy ai làm gì hãt chước nấy, không giám-cứu, không suy nghĩ lấy lẽ chánh là mà khuyên nhủ đàng con mà đến nỗi như vậy, song chẳng lẽ phải hư hèn nên, song chẳng lẽ phải biết rõ và được nghe những lời có nghĩa-lý, cũng-nguyên chính-đáng của các bậc Ho-lượn tu-hành, nên một ấy lòng sốt-sắng tin phục đường ấy, đành dứt cả lòng trần-tục quyết chí theo một đấng chính đáng trinh-bạch cho đến già. Nghĩ cũng đáng thương mà cũng đáng khen thay.

Chủ đánh chết châu

HANOI. — Tôa Thượng-thẩm vừa mới giảm tội cho tên Đặng-Pa là người Mèo, mới cướp vợ uống rượu say và đang hết thuốc phiện gần đi ngủ, tên Đặng-Chu là chồng bà chủ nhà, nhìn thấy thì đánh cho tên Đặng-Pa đó chết ngay. Ngày nào bày tiệc, rồi đây sẽ định. Thơ xin dự tiệc có tiền đặu đề theo phải gởi cho ông Trần-quang-Nghiêm, 200, rue d'Espagne, là người thủ-bổn của bản hội lo trần-thiết cuộc tiệc.

Bản hội lo trần-thiết cuộc tiệc là: Các nghị-viên bổn-quốc của Hội-đồng quản hạt và Hội-đồng thành-phố, và MM. Bùi-quang-Chiêu, Giám-đốc sở Canh-nông; Nguyễn-văn-Của, Huyện-hàm, chủ nhà-in Union; Nguyễn-kim-Đinh, cựu nghị-viên thành-phố Saigon đang-ký tờ *Công-luận-báo*; Trần-văn-Đôn, Tân-sĩ y-khoa; Nguyễn-công-Hòa, Thông-ngôn trung-cư; Nguyễn-phát-Khai, Phát-viên quản-lý hãng Thuận-hòa, Tổng-lý báo *Tribune indigène*; Hồ-văn-Kinh, cựu Hội-đồng thành-phố Saigon, Thông-ngôn trung-cư; Lưu-văn-Lang, chánh Bảo-vệ sở Công-chánh; Lê-quang-Liêm, tốc Bảy, Đốc-phủ-sứ ngạch Chánh-phủ Nam-kỳ; Lương-văn-Mỹ, Bảo-vệ tăng sự tại Cholon; Trần-quang-Nghiêm, thương-nhân ở Saigon; Lê-văn-Phát, Tri-phủ, chủ quận Gocvap (Giadinh), Thinh, Tân-sĩ Y-khoa.

Đông kính thính.

* * *

N. B — **Các quan Thân-sĩ đã chịu tiếp rước Annam ta và dự tiệc buổi sớm mai 11 giờ nhằm ngày 12 Février.**

Còn viên quan ở Lục-tỉnh ai muốn dự tiệc ấy cũng được, vì bữa đó có quan Nguyên-soái cho phép đi.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

HƠI NGƯỜI ANNAM

Chớ nên lận thuốc của Người-quen với thuốc Bắc Algérie là Thuốc-ấn Langa, Mà bắt kỳ thuốc rốt và Cuốn trái đất ở xứ Algérie mà hút, thì tức là dùng đồ thổ sẵng Algérie quả thiệt là đồ thổ sẵng Đại-pháp và chẳng có thứ thuốc nào sạch bằng. Hãy nên lận thuốc hiệu Trước-Bắc.

MINH TẠ LƯƠNG-Y

Ông BIGO là một ông thầy thuốc son mất đã tôi

Kinh tế càng lục chán đặng rồ: Hồi tháng mười một tây, năm 1921, tôi đau một con mắt, sưng nhức và xốn xang khó chịu. Nội trong hai tuần lễ thì trong con mắt tôi lại kéo mây. Lúc tôi không còn thấy chi hết, thì mắt tôi nhiều khi làm như trói chớp-nhán đau đớn không cùng. Sau nó lại bể một lỗ gần bên con ngươi và chảy nước ra. Trong cơn ấy tôi chẳng thể đi hết sức, song không thể chi cứu được.

Qua tháng chín tây năm 1922, ông chủ tôi biểu tôi tìm ông Bigo. Ngài coi qua rồi nói con mắt tôi còn có thể cứu chữa được. Vậy nên tôi đấy mắt bên tôi đến tìm cho ngài cho thuốc. Khi thì ngài đốt cùng ống bạch, gần vô trong mắt sợi dây cũng bằng đồng hạch dính trong một cái máy (moteur) cho máy chạy, viên đạn ấy ngài cầm nơi tay rồi cho dầm xung quanh trong con mắt. Ngài làm như vậy từ tháng chín qua đến tháng chạp mới thôi.

Các công cuộc của ngài cho thuốc con mắt, yết-hầu, lỗ mũi và lỗ tai thầy đều đùng điều-khí cả, và cách ấm thiệt rất mau mắng và êu ái vô cùng.

Qua ngày mồng bốn tháng giêng tây năm 1923, ngài mở trong đen con mắt tôi, lấy ra một cục mủ; tức thì máy bao trong con mắt tôi tang bớt lần và vet ra khỏi con ngươi. Nay mai tôi đã trông thấy dáng hình dáng người và coi chữ được rồ, song le hãy còn mờ mờ một chút. Ngài cũng có việc lo dưỡng như thường cho đến khi hết mắy lấy và thấy cho tỏ rõ như xưa, ngài mới thôi.

Còn người anh rể tôi là *Ngô-quang-Qui*, cựu Hương-chủ tổng Minh-trị, làng Gia-thoạh, hat Bentre, đau hat con mắt đã hơn hai mươi năm rồi, không thấy chi hết. Tôi đem lên ngài cho thuốc hôm đầu tháng chạp tây năm 1922. Qua đến ngày mười lăm trong tháng ấy, ngài mở một con mắt (vì đã bư hết một con) lấy ra một hòn đá la (cataracte) giống như sáp và bể trên bằng viên thuốc kỷ-ninh ở XI-tây bán đó vậy (Quinine d'Etat) song có mông hơn. nay người anh tôi đã xem biết đặng mặt người và đi đứng cùng trong nhà chẳng còn bông quáo như xưa; song cũng còn chút đỉnh mây và hơi mờ mờ. Ngài cũng còn dương cho thuốc đến chừng nào đặc chữ được thì ngài mới thôi.

Ngài thiệt là một ông thầy rất nhơn đức và đại tài là vì tôi thấy những người có bịnh đến ngài coi và cho thuốc, thì liền đưa ngài lấy 5 đồng mấy lần sau 5 đồng thôi. Ấy là mấy người giàu có. Còn như mấy người làm việc, ăn lương ít cùng những người đi ăn, thì lần đầu 3 đồng mấy lần sau 2 đồng. Còn những kẻ nghèo nàn thì ngài lại cho không mà làm phước. Tuy vậy mà việc sáng sớc cùng thuốc men thì ngài cũng làm y như những người có trả tiền vậy.

Còn như những người bịnh muốn đặt đăng cuộc cho ngài làm đều khi mạnh sẽ trả tiền cũng đặng.

Thật ngài đáng mặt một danh y chuyên môn con mắt, mà tiếng công tiền thuốc tính ra chẳng là bao.

Vì lòng quản đại của ông chủ tôi chữa cố đến tôi và con nặng của ngài tôi chẳng lấy chi đền cho xứng đáng, nên tôi tỏ trong bài báo này cho mọi trong lục châu đặng rõ; nếu như ai rủi mang nhằm mấy chứng bịnh kể trên kia hết kỳ lần hay là mau, nên lấy tức đến tìm ngài thì sẽ đặng toại lòng và lành bịnh.

Bây giờ đây ngài ở đường P lippini, số 37, qua đến tháng ba tây, thì ngài sẽ dời về đường Richaud số 56, và ngài cũng sẽ mướn một cái phố tại Cholon để khán bịnh cho bà tánh.

Nay kính
Lê-ngân-Kiều
Secrétaire des Douanes & Régies à Saïgon.

HỈ TÍN

Ngày mồng hai tháng chạp Annam là ngày 13 Janvier 1923, tôi có đính chính cùng quí, cho đứa con gái của tôi, tên *Ngưu-kim-Phước*, sánh đôi với tên *Lê-du-Vị* làm P queur du Cadastre là con trai của tên *Lê-du-Lê* làm thầy thuốc bắc. Ở Khánh-hội quận nhì Saïgon. Vậy nên tôi xin kính mời ông và bà đến bữa đó gió tới uống rượu cùng tôi lấy thảo.

Đốc-phủ
NGUYỄN-VĂN-BỬU.

Hướng truyền

Cá ông lụy

Đã gần vài mươi ngày nay ở trước cửa bể Từ Hiền có một thới cá ông lụy, mỗi đến ban sinh lên người ta mới biết, thì ngư dân tấp vào gần cửa bể ấy, nhưng vì to quá không thể đem vào được nên phải sẻ thịt lóc lấy xương mà chôn.

Nghe rằng cá ông rất to, có lẽ bằng một chiếc tàu trận nên hai cết phải chôn đến một mẫu đất mới đủ. — Hôm nay đã khám bộ lỉ lãnh tiền quan cấp về mua vải để liệm và làm lễ Tổng táng. và đã coi được ngày 12 tháng 12 nầy thời cết đám. Lễ cết đám cả ông thời bổn-quán đã mấy lần tự thuật rõ ràng trường cùng không phải kẻ ra đây làm gì nữa, duy có một điều nên nhắc lại rằng ta thường tin rằng cá ông lụy thời trời mưa luôn cho đến khi chôn cết xong trời mới tạnh ráo, vậy hãy xin đốc-gả gỉ nhớ và bổn quán, cũng xin tục đăng mục khi lụa tinh Thủa-thiên đã thì xem sau ngày 13 tháng 12 rồi trời sẽ đổi thời tuyết ra thế nào. nếu có mưa hoài mãi thời chớ nên in trí mà tin lắm nữa.

Cam tàu Cam ta

Ai cũng nói cam tàu ngon ngọt lắm, mỗi khi gần Tết thời các chủ đem ra bán cùng thời nay đã rất đắt, mỗi cân đến sáu hào là thường, cũng có khi năm hào chớ chưa khi nào bán 3 4 hào bao giờ.

Ta cũng có thử cam ấy, ở tỉnh Nghệ-an (Vinh) có làng Xa-đoài thổ sản Cam ấy nhiều, mà cũng ngon ngọt và giòn chẳng khác gì cam tàu.

Có người ở làng ấy nhân vào Huế chơi một hôm đến một hiệu kia mua cam, mua hai ba quả xong ngồi, lột mà ăn ngay ra ở đó ăn xong thời nói với mấy người anh em bạn cùng đi theo rằng ăn cam cho đỡ nhớ nhà; người bạn không hiểu, hỏi cam bên Tàu sao lại nói như thế? Anh nầy đáp rằng cam ấy cũng đồng một vị với cam nhà nên ăn đến cho khỏi nhớ nhà. Nói xong rồi cùng nhau đều đi ra.

CIRCONSCRIPTION DE GOCONG
SERVICE COMMUNAL

Avis d'Adjudication

Le 21 Fév ier 1921, à neuf heures du matin, il sera pro cédé, en séance publique, dans les Bureaux de l'Inspection de Gocong par une Commission désignée à cet effet, à l'adjudication, sur soumission cachetée, en vue de l'entreprise de fourniture de literie pour l'entretien et les rechargements des Routes Communales en 1923.

Ces fournitures sont comprises dans un lot unique défini au tableau ci dessous:

DÉSIGNATION DES ROUTES		ENTRETIEN	Rechargement	TOTAUX
Route commu ale.	N° 1	220 m3 000	920 m3 000	1 140 m3 000
	» 2	320 000	1660 000	1.980 000
	» 3	400 000	940 000	1.340 000
	» 4	200 000	1500 000	1.700 000
	» 5	160 000	1365 000	1.525 000
	» 6	500 000	2861 000	3.361 000
	» 7	450 000	2468 000	2.928 000
	» 8	60 000	»	60 000
	» 9	52 000	»	52 000
	» 10	126 000	1155 000	1.281 000
	» 12	180 000	1230 000	1.410 000
	» 13	40 000	300 000	340 000
	» 14	60 000	»	80 000
Rues du chef-lieu.		400 000	2100 000	2.500 000
		2178 m3 000	16.499 m3 000	19.677 m3 000

Le cautionnement provisoire est fixé à la somme de TROIS CENTS PIASTRES (300$00).

Le cautionnement définitif est fixé à la somme de SIX CENTS PIASTRES (600.00).

Les plis d'adjudication peuvent être adressés par lettres recommandées à l'Administrateur, Chef de la circonscription de Gocong, ils doivent, dans ce cas, porter une mention faisant connaître la nature du contenu et indiquer qu'ils ne doivent être ouverts avant l'adjudication.

Le dossier d'adjudication et le modèle de la soumission seront communiqués aux entrepreneurs à l'Inspection de Gocong et au chef-lieu du Gouvernement à Saïgon, tous les jours, excepté les dimanches et jours fériés, aux heures ordinaires d'ouverture de bureaux.

Gocong, le 24 Janvier 1923.
L'Administrateur,
Signé: ILLISIBLE.

Vu sans observation:
Saïgon, le 8 Janvier 1923.
L'Ingénieur en Chef Détaché,
Signé: DEBARNOT.

Ngày 9 Février 1923

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

TẠI SÀI GÒN

GIÁ BẠC

	bán ra	mua vô
Kho nước	2 fr 00	
Ngân hàng Đông-Pháp	2 fr 00	
Ngân hàng Hongkong & Shanghai	3 fr 10	
Ngân hàng Chartered	3 fr 15	
Bà đi Giérance de la Banque Industrielle de Chine	2 fr 05	

Quốc trái Đông-pháp...68$50

QUỐC TRÁI CỦA ĐẠI-PHÁP
Tại Paris ngày 8 Février 1923

Trái khoán Đ.P.	69 fr.	05	Trái khoán A.	100 fr.	00
Trái khoán Đ.P.	1917	69 fr.	70	Trái khoán A.	1917	69 fr.	50
Trái khoán Đ.P.	1918	69 fr.	70	Trái khoán A.	1918	69 fr.	50

BẠC NỮU

Giá tiền đồng điểu nhứt nhì Chợ-lớn sau rồi hơi ở mặt trên ký 23

Châlons	4 fr.	4.55
Nữu-ước	4.90	5.05
Hồng-kông	4.85	5.11
Ma-ni	4.90	5.10
Saïgon	4.90	5.10
Giá Nữu-ước	4.91	5.05

TÀU SẼ TỚI

Chiếc *Azay-le-Rideau* ở Marseille 9 Février sẽ tới.

Chiếc *Cordillère* ở Nhựt-bổn ở bên Tàu và Haiphong sẽ tới 13 Février.

Chiếc *Porthos* ở Marseille 22 Février sẽ tới.

Chiếc *Lieutenant de la Tour* ở Port-S-Id Singapore sẽ tới nhằm ngày 26 Février.

TÀU SẼ ĐI

Chiếc *Amiral Pouly* sẽ chạy đi Marseille ngày nay.

Chiếc *Min* sẽ chạy đi Marseille ngày nay.

Chiếc *Amboise* sẽ chạy đi Marseille ngày 5 Février.

Chiếc *Commissaire Lecoq* sẽ chạy đi Thượng-hải ngày 6 Février.

Chiếc *Azay-le-Rideau* sẽ chạy đi Haiphong ngày 13 Février.

PHOTOGRAPHIE ARTISTIQUE ET INDUSTRIELLE
Opérateurs sortant des bons Maisons de Paris

KHÁNH-KY & Cie
THỢ CHỤP HÌNH ANNAM KHÉO HƠN HẾT
54, Boulevard Bonnard, 54 — SAIGON
Téléphone N° 410

TRAVAUX D'AMATEURS
PORTRAITS EN TOUS GENRES
Pose par tous les jours à l'atelier et domicile
PHOTOGRAPHIES SUR ÉMAUX
Portraits émaillés à l'encre de Chine sur papier Bristol
TRAVAUX D'ART
CHARBON AQUARELLE GÉLATINO
Retouches artistiques très soignées

LỜI RAO

Ai muốn tính số sách hay gì các món hóa vật 40 %.

T MORI Bazar japonais,
17, rue Filippini SAIGON.

MUỐN GIỮ MÀU SẮC CHO XINH

Đa ta thường hằng bụi, bụi ấy lớn cùng mồ hôi ở ra bít lỗ lông lại. Đó đó dầy, phải làm sao cho tan ra hết đặng cho lỗ lông thở hơi thong thả. Muốn giữ sắc cho lịch và tươi thì phải tránh cho đặng lỗ lông bị bít. Bot nhiều và sặt của thứ xà-bông Cs-đem thấm tọa lỗ lông, đuổi bụi bặm cùng đồ dơ dáy ra hết và làm cho da trở lại tươi sắt và trong trẻo. Có bán mỗi nơi, 2 quan.

CÁO BẠCH

Kính cùng Lục-châu quới khách rõ; nay tôi mới lập một tiệm bán đồ đã phụ tùng xe máy giá rẻ, cách gởi kỹ càng, xin quới khách có lòng giáp đồng mình lấy thảo bết hàng muốn mua món chi hoặc là ít nhiều xin viết thơ lại tiệm tôi *160 Rue Paul Blanchy* sẽ sắm lòng tiếp đãi.

Nguyễn HUA-THỊ-TÔNG
Cycles & Accessoires
160, Rue Paul Blanchy, 160
SAIGON

MUỐN BÁN

Tiệm chụp hình công đồ phụ tùng với 1000 tấm kiểu.

Vì ông công sắp lớn, xin sẩu lại như vậy. *Ai muốn mua xin hãy đến bảo quán mà thương nghị.*

Trường PHÙ-HUYNH

Tựa trường ngày 2 Mars 1923 nhằm rằm tháng giêng Annam, 7 giờ sớm mai.

XE-HƠI SỨC 10 MÃ LỰC
HIỆU: De "DION-BOUTON"
là thứ thạnh-phát hơn hết
Mới chở tới thứ xe đi chơi *(Torpédos)* đã chỉnh đốn lại
Hạ giá nhiều lắm.
CÓ BÁN TẠI: *BERTHET, CHARRIÈRE & Cie*

TIỆM BÁN HÀNG RẺ VÀ TỐT
TIỆM
WASSIAMULL ASSOMULL & Cie
TẠI SAIGON: *26, rue Catinat*
TẠI CHOLON: *106, rue des Marins*

Xin quí Ông, quí Bà cùng các Cô, khi nào đi Saïgon và Chơlớn, hãy ghé tiệm tôi chơi cho biết — Hàng đủ kiểu, rất tốt mà giá rẻ — Chúng tôi lấy làm hân-hạnh mà rước quí khách.

KÍNH ĐỒN.

Pensionnat
HUYNH-CONG-PHAT
19-33, Boulevard Kitchener, SAIGON

Nghỉ lễ tết Annam

Ngày bội trường: Chưa nhựt 28 Janvier 1923, ngày 12 tháng chạp Annam.

Ngày tựu trường: 7 giờ sớm mai ngày thứ sáu 2 Mars 1923, nhằm ngày rằm tháng giêng Annam.

Nota: Trường có lập lớp 1re année (cycle complémentaire), dự từ ngày 15 Août 1922.

Học trò cũ, xin nhớ tựu cho đúng ngày.

Học trò mới, xin gởi thơ dặn chỗ trước.

LỜI RAO

Tại Longbiên mới cất hai cái nhà cho mướn gần villa Bellevue, nhà cao cẩn 3 căng, ở dưới thì đỉ xe-hơi và bồi. Trong nhà đủ đồ dùng, giường, nệm, ván, ghế, ly, chén, đĩa tây và annam, khăn bàn, ván ván đủ hết.

Có đèn bougies, đèn carbure và đèn đầu lửa đủ thứ, người mướn phải sắm bougies và carbure, chủ cho mướn sẽ chịu đầu lửa và chỉ đặng cho người mướn nhà nấu ăn tự ý mình.

Giá mướn: 5 ngày đầu mỗi ngày 4$00
25 ngày kể mỗi ngày 3.00
Còn như trọn tháng thì 90.00

Ai muốn mướn hoặc đến Long-biên hỏi người giữ nhà, hoặc đánh dây thép trước cho M. Pierre TIỆN, *Barja.*

BÁN RẺ

Một cái xe-hơi «FORD» đưa bộ-hành 18 chỗ ngồi, — vì phải đổi đi nơi khác, nên muốn bán.

Xin đến nhà số 3, *đường Ergand de Vergne* mà thương nghị.

LỜI RAO

Tôi là Thái-xuân-Lai, hội-đồng tổng Bình lễ, ở tại làng Hạnh-thông, Trà-luộc (Cầuthơ) rao cho thiên hạ hay rằng từ rày sắp tới tôi không biết tới nợ nần chi của con tôi là Thái-xuân-Kỳ hiện là 12 Bến.

Trước khi tôi có mua vườn đất cho nó đứng bộ, nay tôi đã thưa với tòa rồi lại hết rồi.

THÁI-XUÂN-LAI

Nguyễn-văn-Chức
50, 52 Rue des Marins CHOLON

Lãnh làm máy máy xay lúa đã các thứ kiểu theo kim thời, có thợ rắp máy thiện nghệ, họa đồ chỉ giùm không ăn tiền. Bán đồ đồ phụ tùng cho nhà máy xay lúa.

XE MÁY ĐẠP CỦA HÃNG *L. GAFFORT*
hiệu «ALCYON»
ĐỨNG ĂN HẠNG NHỨT

Tiệm bữa khai trương Trường đua xe máy đạp tại Saïgon, bên phía mấy người Langsa đua lãnh phần thưởng của quan Toán-quyền hàn thì *M. Le STUMPF* ngồi xe máy đạp hiệu ALCYON ăn hạng nhứt.

Còn bên phía mấy người Annam đua lãnh phần thưởng khai trường thì *M. Trần-văn-THINH* hạng nhứt, *M. Trần-văn-CHÁNH* hạng nhì, hai vị ấy cũng ngồi xe máy đạp hiệu ALCYON

L. GAFFORT.
N° 32, 34, 36, Rue Catinat. — SAIGON

THIỆT LÀ RẤT HUỀ-DẠN

T. MORISE
NHÀ CHỤP HÌNH NHỨT
32, Place Gambetta
(cũ *rue-ard*)
SAIGON
ĐỒ CHỤP HÌNH ĐỦ THỨ
Chụp hình tại chỗ và đến tại nhà tùy ý người muốn.

LÀM VÀ BÁN ĐỒ THÊU

Làm những đồ: Quang, hôn, tang tế; đồ thờ trong đình: Tàng, điểm, tiền-bản và làm đồ treo trong bạn-hát: Giáp, mãng tàng, cờ, mãng văn văn. Những món đồ tôi làm đây, hoặc nỉ, hoặc kiêm tiền, đồ màu, dầu phơi, đều giữ cũng không phai màu. Đồ tôi bán thiệt giá, không nói lên; không nói xuống. Đặng tiện cho qui khách khỏi thất công trả.

Ở Chợ-lớn cũng có tiệm Hiệp-Tân số 82, đường Canton song tôi muốn cho tiện đường cho qui khách, nên lập thêm một tiệm nữa ở đường Espagne số 176 Saïgon, bên tay trái thì Cầu-long-Giang khách-sạng, bên tay mặt thì Lục-tỉnh khách-sạng, hiệu tiệm tôi là Quảng-phát-Hòa kính đồn.

Voilà l'étiquette du véritable:

GRAND VIN DU CAP CORSE
AU QUINQUINA
APÉRITIF
TONIQUE
ET CONFORTANT
AUGUSTE MATTEI CORSE, MARSEILLE

UN MATTEI!

Hãy hỏi mà mua cho được thứ rượu VIN du CAP CORSE nầy.

Có trừ bán lại hàng
DENIS FRERES
là Đạ-hiệu ở Saïgon, Haiphong, Hanoi, Pom-Penh và Tourane.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
PHARMACIE ASIATIQUE
38, rue de Canton — à Cholon

SÂM NHUNG NINH KHÔN HOÀN

Thứ thuốc hườu bậy là thuốc điều-kinh chưởng tử; thuận khí an thai; thôi sanh đi sáng; trẻ đuổi phong tà; nhứt thiết thai tiền sáng hậu, các chứng bịnh của đờn-bà, thầy đều trị được. Ấy là thuốc Ninh-khôn rất nên thần hiệu.

Phàm đờn bà mà kinh-thủy bết đầu, hoặc trời hoặc sụt, hoặc huyết ứ thành khối, mà sanh đau bụng, hoặc xích bạch đái ba, tử cung hư lạnh, chẳng hề thai nghén; phải cho tức có đường kinh, mới hoài sớm mai phải nống 1 hườn, nống luôn 3 ngày thì ắt có thai.

Hoặc thân thể yếu đuối, ho hen nhiều đàm, miệng nóng lưỡi khô, đau lưng mỏi cổ, tay chơn nhức mỏi, xây xẩm nhức đầu, hoặc kinh huyết bết thông, bằng lậu bết chỉ; hoặc bị trường phong hạ huyết; hoặc chỉ thất tinh huết kiệt, mà sanh đau rốt đau lòng; hoặc có thai mà xây xẩm mặt mày, hoặc đáng miệng buồn lòng, hôi cơm tanh cá; thấy chẳng muốn ăn; hoặc bị hoánh-sanh nghịch-sáng, nhao-lá chẳng ra; huyết chảy chẳng ngừng, nhức nhét các chứng bịnh của đờn-bà; hễ nống thuốc nầy thì thấy công hiệu như thần.

Mỗi khi nống thì phải đăng rượu trắng một chén mà nống với thuốc; nếu nhằm lúc khi trời lạnh lẽo, thì phải đăng nửa chén nước gừng gió; hoặc nước đa vàng mới thì phải dùng một chén đồng-tiện (nước đái con nít).

Phải cẩn những đồ sống sít, và tanh, lạnh lẽo, hoặc đồ chiên nướng nóng nảy cùng chẳng nên dùng. Phải kỉ đồ bằng sắt.

Chư tôn có mua, xin hãy nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu Ông-phát mập của Nhị-thiên-Đường, kẻo lầm đồ giả.

Y-học-sĩ Vi-Tế-Sanh chế

LỄ ĐÌNH CHIẾN

Có nhiều vị đi coi lễ, sẽ thấy hình mình ở trong *Photo-Nadal* 120 *đường Catinat*; Hình chụp: Hồi gần mở-đầy hồi diễn-binh, hồi các cựu chiến sĩ kéo nhau đi, hồi cộ xe-hơi. Giá mỗi cái 0$20.

Cartes postales có nhiều thứ tốt khéo, ai muốn lựa thứ nào cũng có.

Ở nhiều tấm cartes Noël, đều năm, ngày Sanh-nhựt xinh đẹp (kiểu mới bày ở Paris).

NADAL. *120. đường Catinat*

ĂN UỐNG CHẬM TIÊU
ĐAU LẮC LÉO
CỰC KHÍ
BÌNH TRÀI KẾ
NHỨT ĐẦU BỒNG

Nước suối SAINT GALMIER
Mọi BADOIT
LÀ MỘT THỨ NƯỚC NHỰT SANH ĐƯỜNG TIỂU TIỆN KHÔNG CÓ THỨ NÀO SÁNH BẰNG
HÃNG THỨ CHÁNH TẠI ĐÔNG-PHÁP CÔNG-TY NẶT DANH *POINSARD & VEYRET*
(Société Anonyme)

BÌNH MẮT MÀU
MỤN MỤC NGOÀI DA
BÌNH MỚI MẠNH MÀ LÂU LẠI SỨC
THẬN VÀ BỒNG BÔNG
ĐAU MÌNH NHỨT GÂN CỐT

PHẢI HÚT THUỐC IMPÉRIALES

A. COURTINAT & Cie — SAIGON

MAGASIN UNIVERSEL

HÃNG BÁN ĐỒ RẺ HƠN NỘI SAIGON

Chủ-nhân R. CHOMIENNE, 187 tới 193 đường Catinat

Alcool de Menthe hiệu HIRELLE
Chai lớn..... 0$60
Chai nhỏ bề tuổi..... 0 15

Nước dùng 2-GIP để cho mình làm rượu bổ.
Một hộp làm 10 lít..... 0$35
Một hộp làm 20 lít..... 0 40

Rượu « ARLÉSIENNE » làm cái hãng Cora, Kola Gentiane (thứ cho rượu chát).
Một chai làm 10 lít..... 0$70

Rượu Vin de Viande Aubert, uống khai-vị, bổ, dưỡng sanh hãng 3 thứ Quinquinas, (thứ rượu nầy có dùng cho Đức Hoàng-Đế Việt-Nam uống hồi 16c Ngài qua Pháp-quốc, cũng như rượu khai-vị tiết hãng rượu chát bên Pháp-quốc).
Một chai..... 1$50
Sáu chai..... 9 00

SUPERCAO làm cốt bằng Phosphates. Món ăn lót lòng ngon hơn hết, các quan thầy thuốc hay biểu dùng.
Một hộp..... 0$90

Croquettes Chocolat « CYP »
Một hộp..... 0$30
12 hộp..... 3 00

Sữa Crème CARNATION một hộp hãng 3 lít sữa đặc.
Mỗ hộp..... 0$40

Nghỉ viết RÉSERVOIRS
« RISAL »..... 1$50
« HEACOCK »..... 2 00

Đồ dùng bằng viết cùng bọc (đồ hộp).
2 món..... 5$00
3 « 6 00
4 « 8 50

Đồ dùng để thêm bằng bọc (đồ hộp).
2 món..... 3$50
4 « 4 00
6 « 5 00

Đồ dùng cái mông tay bằng bọc (đồ hộp), 6 món..... 6$50
Ni-kên (đồ trong bao sơn vàng đỏ tuổi), 4 món..... 2$50

Đồng hồ chuông (giá bán lời rao)
Hiệu PORTHOS « gỗ 5 lần..... 5$00
« CABOURG « gỗ trên mồ..... 6 00
« BOURDON « trên chuông..... 4 50
« ITALICA « ni-kên..... 5 00
« VÉGLIA « ni-kên..... 6 00
« BIJOUX « ni-kên mạ vàng (bán ở trong hộp!..... 8 70

Tủ nhỏ chắc không cây nổi, làm thấp chắc lắm, bán cho 2 chìa khóa.
Bề lớn 16 x 20..... 6$00
— 18 x 24..... 8 00

Khăn bao để lau viết
Nids d'abeille 30 x 50 mười hai cái. 7$95
— 100 x 60 — 8 50
Eponge — 100 x 62 — 9 50
— 105 x 65 — 12 00

NGUYỄN-VĂN-THIẾT

Quản-lý

PHÁP-VIỆT KHÁCH-LẦU

Hôtel de France

N° 157, rue Catinat, N° 157. — SAIGON

PHÒNG

Mát mẻ, Thanh tịnh

PHÒNG TẮM Sạch-sẽ, CÓ DOUCHE

GIÁ RẺ

PHARMACIE PRINCIPALE

CỦA ÔNG

L. SOLIRÈNE

nhứt hạng bào-chế sư

KẾ NGHỀ CHO ÔNG G. RENOUX

ở ngang nhà hát tây. — SAIGON

Tiệm thuốc nầy đông bực nhứt, đã lên năm rồi và buôn bán lớn hơn các tiệm thuốc trong cõi Đông-Pháp nầy.

Tiệm thuốc nầy được có tiếng là nhờ chuyên bán thuốc chương bổng, nhứt có chất đang thầy bào-chế nhứt hạng vận là cơ-nhơn khe-vết rất thân, đứng xem sóc việc bào-chế thuốc một cách rất kỹ lưỡng, trông theo ton của các quan thầy thuốc ra cho người ta hai bình có người Tây và người Nam thầy thầy đều ưa cả.

Tiệm thuốc nầy cứ do theo ý người bàn hàng mà bán thuốc, bước hàn theo ton của quan thầy thuốc mà bào-chế, chớ chẳng hề khi gạo làm sai, hay là tác trong tiệm không có thứ thuốc người ta hỏi rồi thường đem thứ thuốc khác mà cho thế vào.

Tiệm thuốc chánh của hãng L. SOLIRÈNE khuyên những bạn hàng :

Hãy coi thuốc của ông L. SOLIRÈNE là một người chỉ thêm rất ngay thẳng, chiếu biện sai sẽ :

Vì thuốc tinh tế nhỏ lắm thuốc bên thầy pỏi gan đến nó thì nghiệm cho rõ lời xác thiệt giả ;

Vì có hơn hàng đông đảo, nên bán mau lắm không có thuốc cũ ;

Vì có quan thầy bào-chế nhứt hạng xem xét kỹ lưỡng cách bào-chế thuốc cho y theo ton của quan thầy.

ĐÀI GÂN CỐT, BẠI NHƯỢC XA KHÍ-XAO, GÂY MÒN

HƯ HUYẾT

THÌ DÙNG LÂY THUỐC HUYẾT

DESCHIENS.

Là một thứ thuốc bổ-huyết thượng hạng, các thầy tin cùng khắp.

Bổ hơn thịt sống và thuốc có chất sắt. Nhựa dùng trong các Dưỡng-đường thành Paris.

Hãng chánh DESCHIENS, 9 đường Beudry Paris và các nhà thuốc.

Tự do diễn-đàn

(Tribune libre)

Ngọc cũng biết quí

Đã lâm phen, Bổn-báo có răn nhắc rằng nơi mục Tự-do-diễn-đàn nầy, Bổn-báo riêng để cho lắt quí bình luận sao thân mằng ý muốn. Nhưng hỏi, cũng đã lâm phen, Bổn-báo gặp nhiều có chỉ hằng thật rằng tên kỷ dưới bài gởi đến và đăng vào báo đó không phải là tên thiệt của người viết bài ấy ; hoặc tên giả, hoặc mượn tên của người, hàng xóm mà để đại vào. Ấy là một điều đáng cho là khấp nhược, mà người chưa chịu ăn-năn chăn bỏ. Nếu việc quả, mình đứng đương-danh nói cho ra đã gương minh-tích, có sao lại sợ mà mặc danh ? Hà chưa phải là khấp nhược chăng ?

Vì cái tật khấp nhược lẫ, gây rối, buộc Bổn-báo từ đây, những bài ở đâu gởi đến, tên kỷ không rõ, hoặc Bổn-báo không nhận biết, thì Bổn-báo không ăn hành. Lại còn những bài ăn hành trong mục nầy, thì Bổn-báo đã trọn nó phần người kỷ tên gạch chân lấy những đôn sang bỏ gì xây đến ; Bổn-báo không cang-dự.

L. T. T. V

TÁNH LIỆU

Trong Lục-tỉnh Tân-văn số 1351, Có khoản của Dominicain B.L.A. thuật chuyện mất người đờn-bà có tánh liệu... Rồi có lời hồi rằng : Có thường thấy nhiều người có tánh liệu như vậy. — Phần nhiều là đờn-bà. — Chẳng biết vì tại sao mà ra vậy ? Xin ai biết cái nghĩa nghe chăng và có phương chi cứu tế ấy ?

Tôi chẳng dám tự phụ rằng tôi biết và tôi cũng không có phương chi chữa lặt ấy. Vì thường gặt : rất cái tánh liệu bỏ ấy tại sao mà ra cũng phải để, chính các nhà tâm lý học đã từng trải mới giải thích được rõ ràng.

Tôi chỉ xin đem việc một người đờn-bà có tánh liệu trong xứ tôi mà so sánh và tóm luận dưới nầy, phòng nước thử coi vậy thôi.

Nguyên cách mấy năm trước có một người đờn-bà ở gần tôi, trong nhà đơ ba đứa gái, có chồng, con, cuộc làm ăn cũng khá, người ấy có hai đứa con gái mà ở một đứa đã có chồng 12, 13 tuổi, một đứa nữa chừng 9, 10 tuổi, thường ngày hai đứa con ra vào gần gũi với người đờn-bà ấy lắm con khác ; ba đêm hai đứa ấy cũng ngủ chung với mẹ, mà hai đứa nầy rất-mất làm, chẳng nói hay thọc lét mọi, đứa thọc hông bên nầy, đứa thọc hông bên kia, hễ chẳng nó thọc thì người đờn-bà ấy nói « xọ-xạch, xọ-xạch » Thấy nói lrêu vậy, chẳng nó lại cười rẻ lên, còn người đờn-bà kia thì cũng cười lại cùng nói nhiều nữa, những là xọ-xạch, ông lang xích, chú xẻ xích chú chột xích, mấy xích, tao xích, tía mấy xích tao ; cứ nói vậy hoài lâu ngày chẳng thông thành ra tật liệu. Trước còn nói trong nhà, sau ra đang gặp ai làm bộ làm tịch gì cũng làm thế, ai nói cái gì có hơi khêu chọc thì nói theo, trường nói vậy ngồi cho người ta cười chơi, ai đi lâu lâu rồi quen tánh liệu, liệu mà liệu mất, liệu cho đến đôi đường cũng mòn gì đến cho qui giá đến đâu, hễ ai biểu liệng thì liệng ngay không biết sợ hư sợ bể.

Mà cũng ngồi ! Đường coi liệu — tôi thường thấy — mấy người đờn-bà xấu lại biểu làm gì lắm theo hết, hay, như biểu bỏ thì bỏ, biểu đánh thì đánh, biểu cởi áo thì cởi áo mà biểu cởi quần thì không khi nào chịu cởi (liệu mà cũng của khôn).

Bấy nhiêu đó thì đủ hiểu rằng : Cái tánh liệu là bởi mình rước lấy vào mình không ai ly cho được, vì trước khi đã luyện tập cho quen tự mình, chớ không phải bịnh hoạn gì sanh ra. Thiệt cái liệu trông cũng khổ lắm, chắc không có thuốc chữa khỏi, mà thường mấy anh thầy Pháp nói rằng : tại tác trước người ấy bị tế hay là bị chiêm gho, chẳng phải hoá-là những sự rủi ro xảy ra có quang hệ đến tánh mạng, vì bị vậy mà hết hồn hết vía không được định tâm tính trí như người thường, phải mau làm gì nếu chế tôi được truy hồn truy via... Công cuộc làm tốn công mất bạc cái mà đồng gì đó cho thầy với an uống no sự mà liệu vẫn nước i lệu mà !.

Vậy tưởng các người có quyền chủ-tử trong mỗi nhà, đừng nên để ý khuyến rằng những đờn-bà con-gái, đừng cho luyện tập như vậy còn hay hơn, chớ đừng thấy nói vậy tưởng ngồi mà cười sau ăn-ăn không kịp.

Madame CÂM-PHONG

Cauke

Ở ĐỜI NÊN BIẾT VIỆC ĐỜI

Việc đời không chỉ hằng là để mắt xem cho biết thời-sự đời đổi tiến nào. Mà thời-sự thì không chỉ hằng là cách thi-thố hiệu-trung của trên Chánh-phủ, cuộc làm ăn lợi hại của dưới dân-gian.

Muốn biết cho rõ thì mua lấy một quyển «THỜI-SỰ CẨM-NANG» xuất bản năm 1928 bán tại nhà IN UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA mỗi cuốn giá 0$60, và trong cuốn THỜI-SỰ CẨM-NANG hãy còn có Tiểu-thuyết xem chơi cũng là giải-trí và có ích lắm.

MUỐN BÁN

Có một cái xe-hơi hiệu : PEUGEOT còn tình hoa. Kiểu năm nay 10 ngựa, đèn kèn điện cả. Hỏi tại nhà M. THANH 47, *rue de Vassoigne SAIGON* (Tândinh)

Giá vang của tiệm SÂM-QUẢNG-HƯNG nói trong lá 48 & 40.

TRỊNH-CẨM-VÂN.

THỜI ĐÀM

Có ba.— Cha chả cái quần lãnh của cô mua ở đâu mà tốt đẹp vậy, thiệt đen và mướt quá ?

Có ba.— Vậy chớ cô nó chưa biết chỗ đặt sao ? Đã ba năm nay có một cái hãng của một người Annam mình lập ra, dệt lãnh, tốt hơn lãnh tàu và lãnh hàc nhiều lắm. Biểu nào cô rảnh, đi vô đó mua thứ mới cái quần hận thì coi, đã đen mướt mà lại chắc.

Có ba.— Đã biết vậy mà hồi tôi gởi cô nó cũng chưa có nói chỗ nào bán, đặng tôi qua mua đi mua, cần dịp cái quần lãnh tàu tôi mới vừa cho bà bà trở ở nhà nó đã rương hết.

Có ba.— Như có thiết cấp cứ việc ra mua giấy xe lửa nhà đường mà sông, đi tới Cầu-kho hỏi thăm cái hãng của ông Lê-phát-Vĩnh ở đâu thì ai ai cũng đều biết.

Hãng dệt máy LÊ-PHÁT-VĨNH

Quai de Belgique Cankho (Saigon)

Ai muốn MUA SỈ (*EN GROS*) những hàng TƠ, LỤA BẮC-KỲ, (*Soieries du Tonkin*) cho được hàng tốt, giá rẻ, nên viết thơ mua mau cho tiệm.

Maison Tonkinoise

ĐỒNG - THỊNH

4, Rue de la Soie Hanoi

Thời sẽ được lời nhiều

Ai muốn lấy kiểu (Echantillons) hỏi giá tiệm Đồng-thịnh ấy cũng trả lời tử tế.

KÍNH CÁO

Tôi là Lâm-thị-Nhân ở bạt Travinh Bảo-động, xin kính tỏ đôi hàng cho qui ông, qui bà, cùng qui cô, qui thầy, vì phận tôi đờn-bà, gần bụa, cha mẹ sanh có một mình tôi nên tôi chẳng lo sanh phương mà lập nghiệp, thì cha mẹ tôi có ai dâu mà nương dựa nên phải-vùng sức mọn ra mua bán lúa. Cái xin qui ông, qui bà, cùng qui cô, qui thầy, vui lòng chiếu cố phận tôi như muốn mua bán lúa cũng tôi, thì đây tôi cũng ăn lòng mà tỷ theo ý các ông, các bà, cùng thầy thuốc.

Nay bái kính

Lâm-thị-Nhân

CÁC NHÀ CHO MƯỚN XE KÉO NÊU MUỐN CẦN KIỆM THÌ NÊN DÙNG MỘT THỨ VỎ XE-KÉO

BERGOUGNAN

MÀ THÔI

Dùng thứ VỎ XE của tôi rồi Chư-tôn mới thấy rõ rằng nó TỐT HƠN các thứ VỎ XE hiệu khác

CÓ MUA THÌ XIN GỞI THƠ CHO :

La Maison L. DESMARQUOY & Cie

61, Rue Pellerin, SAIGON

Ở đó cũng có bán VỎ XE-HƠI, VỎ XE-MÁY XE MÁY-HƠI và Bandages đầy đủ cho XE CHỞ ĐỒ.

CÁC MÓN HÀNG HÓA CỦA BỔN-HIỆU ĐỀU LÀ CỦA LANGSA LÀM VÀ THỨ THIỆT TỐT.

VIN TONIQUE

ET

BI-NUTRITIF

DU DOCTEUR RIP

Tỷ-sanh TƯỚU của Langsa RIP chế

Thứ thuốc rượu nầy là một vị đại bổ gân cốt cùng là trán kiện tinh thần, hết kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Những kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đã thôn mất hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cốt lão thành đồng, mặt mày trơn tốt, cơi trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít Hệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm lắm, đã thịt đã xương, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve 1$ ba đồng bạc.

Có trả bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marb số 190, Cholon.

Depot PHARMACIE FRANCO-CHINOISE 193, rue de Marbre Cholon.

CÁO BẠCH

Kính lời cùng chư quới-vị đặng tường :

Tiệm QUẢNG HẠP ở tại ngã ba đường Schrodder và Amiral-Courbet, ngang chợ mới Saigon nay đã dời lại tại đường d'Espagne, môn bài số 178, 180 và 182, trước chợ mới Saigon. Tiệm mới ra rộng rãi mát mẻ, bàn đồ thứ rượu và vài thực Langsa, cách làm rất sạch sẽ mà lại tính giá rẻ.

Còn trên lầu thì có dọn phòng ngủ cũng theo cách Langsa, phòng rộng rãi mát mẻ, đồ đạc tinh khí, có đèn khí và quạt máy, lại có nhà tắm và cầu tiêu riêng trên lầu.

Xin chư quí vị có dịp nhân du hãy ghé lại tiệm tôi dùng cơm và nghỉ ngơi chơi cho biết, thì tôi rất cảm tình quới-vị không cùng.

QUẢNG HẠP Cẩn thiuh.

CÓ SẴN SAN CÀ PÁ HÀN TỐT

TẠI Vĩnh-thuận, Mỹ-hòa, Bình-thông

LÊ - KIM - TY

FOURNISSEUR GLADIER

Số đồng chuyên-dùng đã tốt và giá cả phải lẽ nên ai cũng nên lựa chọn.

GALERIE DES ARTS DU TONKIN

PHÙNG-VĂN-XUÂN

13, rue Paul Blanchy, 13

SAIGON

Kính trình chư quí ông quí bà đặng rõ tiệm tôi có đồ đồng, đồ chạm, đồ thêu, đồ ren, nón cranques bằng lá, bàn ghế và salon ngồi chơi, cũng có chạm làm theo kiểu-kim thời rất là tinh xảo. Xin quí ông quí bà đến tiệm tôi xem mua mua hoặc đặt đồ theo ý muốn mua hoặc đặt đồ bên tiệm tôi đã có đồ kiểu và bắt long tiếp rước.

Chủ nhân PHÙNG-VĂN-XUÂN

Cao bạch

NHÀ CHỤP HÌNH

PHOTO STUDIO

mới tiếp đặng nhiều cái máy chụp hình hiệu : GAUMONT, RICHARD, LEROY, MONOBLOC, KOAKN.

Một mình hãng nầy thay mặt ở tại Đông-pháp cho Goerg, Fournier, Simon, Beny, Thagee, Francoville, Belliloni, Noel, Courvoisier, Bristallos, vân vân. Các thứ Celluloses, Pianchon, vân vân.

Máy chụp hình từ 2$95.

Đồ phụ-tùng của dùng đủ từ 5 90

Ống dòm để coi hát và để xem cảnh đồng của FOURNIER.

PHOTO STUDIO

gần nhà hàng Continental.

SAIGON.

店鋪首選金源基興四

Lời rao

Nay thì xin cho các Ông các Bà đặng rõ. Tại tiệm tôi ở bên Ẩu-châu mới gởi qua những hồi thầy : xuân nước trăng mưa, và cũng có các thứ đồ Hồ-trang bằng vàng kiểu mới đã thứ lại có nhận hồi-xuân lớn nhỏ công làm thiệt khéo lắm.

Xin cho (Thời Tây) cũng có mới gởi qua thứ đồng-hồ treo lớn nhỏ, và kiểu trái quít cùng máy móc thì thiệt tốt và chắc có đồ là bớt chơi đi đặng. Giá thường hiệu :

CYMA

Ai bán khi hồi các tiệm khác cho chơi qui khách muốn mua đồ cũ, xin tới tiệm tôi thì thì sẽ hết lòng tiếp rước.

Tiệm thợ bạc

KYYUN

2, 179, Rue Catinat SAIGON.

RÉPARATIONS MÉCANIQUES

NGUYỄN-VĂN-NGỮ dit Henri NGỮ & Cie

Vente d'Automobiles pour Autos

74, Boulevard Bonnard — SAIGON.

CÁO BẠCH

Tôi là Nguyễn-Văn-Ngữ kêu là Henri Ngữ xin tại hồng ngày (Grade des Mécaniciens 1ère cl.) Hồi năm, thì đậu rồi bằng cấp tốt nghiệp năm 1915, làm contre-maître mécanicien tại Trường máy Saigon năm sau, chính thực nghề đến nay và sửa máy máy nước xe hơi, boîte vitesse, hay là các thứ máy khác, cho nên ngày nay xin nghỉ việc nhà nước, ra lập công-ty sửa tại Saigon đường Boulevard số 74, để chuyên nghề sửa xe hơi, và các thứ máy, và có bán đồ phụ tùng theo xe hơi để thử.

Xin chư tôn quí-khách chiếu cố.

Tại công-ty nầy đâu đoan chắc chắn tạo-tác chạy cùng sửa mình làm đã mau mà giá lại rẻ hơn các nơi, có đến mới có biết.

NGUYỄN-VĂN-NGỮ dit Henri NGỮ et Cie

Bienvenue brevet

Tiệm đồng Xe

Mua xe và bán đồ đồng thau

Đường Lagrandière môn bài 99 và 101

Đề-Hộ (Saigon)

TRẦN-VĂN-HIỆP chủ tiệm

HỞI NGƯỜI ANNAM Chớ nên lựa thuốc của Người quốc với thuốc Xứ Algérie là Thuộc-địa Langsa. Bởi hết lựa thuốc rồi và thuốc trái đất ở xứ Algérie mà hút, thì tức là dùng đồ thổ sản Algérie quả thiệt là đồ thổ sản Đại-pháp và chẳng có thứ thuốc nào ngon bằng. Hãy nên hút thuốc hiệu *Trái Đất*

PHARMACIE PRINCIPALE

Tiệm thuốc Tây nầy đọn dẹp theo cách Văn-minh và lớn hơn hết trong Đông-Pháp nầy, lập ra từ năm 1856

Hồi trước của ông HOLLÉ và RENOUX sau ông SOLIRÈNE nhứt hạng bào-chế sư hồ nghiệp

Ở Saigon, ngang nhà hát tây. Bán đủ thứ thuốc tây, xét thương hạng và giá lại rẻ. Lọ-chiếc như quan tử có cần dùng thuốc tây xin hãy viết thơ cho tiệm thuốc nầy mà mua, thì có được vừa lòng.

Muốn DƯỠNG-TÂNH LƯỠNG NIÊN đã xuất bản rồi, ai muốn xin, thì viết thơ cho ông L. SOLIRÈNE, người có gởi cho không.

TIỆM BÁN VÀNG TÂY

HIỆU

CON RỒNG VÀNG

SOCIÉTÉ ANONYME BIJOUTERIE PARISIENNE

Ông GIUNTOLI, *Chủ-nhơn ở tại đường Catinat môn bài số 135 và 143, gần bên Pháp-Việt Khách-lầu*

(Grand Hôtel de France)

Con MÈO và ba con THỎ nói chuyện

Con mèo : Nầy! Mấy anh có thấy không ? Từ ngày tôi mua cái đồng-hồ VULCAIN ở hãng con RỒNG VÀNG đến giờ, thì tôi chẳng hề lỗi hẹn với mấy anh phút nào.

Ba con thỏ : Chà chà! qui lắm, chúng tôi sẽ kiếm mua mỗi đứa một cái đeo như anh vậy chơi !

KHÔI HÀI

Thằng nhỏ lanh

Có một hôm trẻ Nhác bẩm với thầy nó rằng: Thưa thầy vậy chớ mình không làm đến gì hết mà mình phải bị phạt không thầy ? — Thầy nó nghe trái tai mới nói : nếu mầy chẳng làm đến gì thì có lý nào ai phạt mầy đặng! Trẻ nói : thưa thầy xin thầy chớ đến thầy mới vừa hỏi với tôi, vì tôi chẳng có làm hài vệ chi hết!... Cái đó mạc !

Chẳng thà tám mươi hơn sáu chục

Hai chàng Sỡ-Khanh, gặp nhau mừng rỡ bày tỏ duyên nợ. Sở nhứt nói tôi mới cáp đặng con mẹo tuổi vừa sáu chục, mà nó có su ! Sở nhì nghe qua mới nói : Tôi thà cáp với con nào làm mươi hơn sáu chục, vì tôi tìm mươi gần hơn !— Gần gì mầy ?— Gần xuống lỗ !— Thằng gian hùng quá !

Bẩm thầy còn thiếu !

Thầy Pước thấy người ăn xin kia động lòng thương xót mới cho bảy su và biểu đi ăn cơm, lão bẩm lại gặp nó sẽ tay xin nữa, mới hỏi : Ủa tôi mới vừa cho chú bảy su ăn cơm không đủ sao ? ! Người ăn xin đáp lại rằng : Bẩm thầy tôi ăn cơm rồi, nhưng mà còn thiếu ba su, đặng uống một tách trà phe ! Cũng nên ăn xin quá !

Sao lâu quá !

Trò Ổi có tánh biếng nhác, khi kia lễ đặng ba ngày, mặc sức chơi Ổi đá banh tối ngày, mẹ thầy con tuổi còn nhỏ mà tính bam chơi hơn bam học, mới rầy : sao Ổi ! Mẹ muốn cho con siêng học đến lớn lên con sẽ có phước, đặng ăn trên ngồi trước với đời. Trò Ổi mới hỏi : Thưa mẹ còn bây giờ không đặng sao mẹ ? Sao để lâu quá vậy mẹ ? !

KIM-DI-VÀNG.

LỜI RAO

Tôi đứng tên dưới nầy là Phan-thị-Thơ đàn-bà góa của Trương-lợi-Trinh (kêu là Châu-Ẩn) ở tại Thốt-nốt làng Thanh-hòa Trung-nhứt, tổng Định-mỹ, tỉnh Long-xuyên.

Nguyên vợ chồng tôi có điền thổ và gia sản của tên chồng tôi và tôi đứng bộ. Nhưng mà có 4 đứa con 1° Trương-Lợi-Liêng (Kim-Liêng) 2° Trương-Quang (kêu Tài-Quang) 3° Trương-Thành (kêu Tài-Sên) 4° Trương-Tường (kêu Tài-Xên) chúng nó không giữ bổn phận, lo chơi bời phá hư sự nghiệp. Vậy tôi làm lời rao nầy cho ai nấy rõ : Nếu trong bổn tên con tôi đây có thiếu nợ của ai thì nó liệu trả lấy. Vì quyền thế hồ tại sẩu của vẻ phần tôi cai quản. Nếu nó ai cho nó vay mượn bạc tiền, thì chẳng được kêu nài tới tôi.

Thật-nói Phan-thị-Thơ nợ cẩn
Trương-lợi-Trinh.

MUỐN CHO BẠN ĐẦU MÀ :
SÁNG SỮA NHƯ BẠN NGÀY
thì hãy mua một cây đèn
HIỆU : INTENS
là đèn hiệu mới tân chế, đốt bằng DẦU LỬA, sáng 800 ngọn bạch-lạp.
Có bán tại tiệm :
TRẦN-QUANG-NGHIỆM
đường Espagne, số 200 (góc chợ mới)
SAIGON

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN

ĐỒNG GIÀY

TÂY VÀ ANNAM

LÊ-VĂN-BỀN

CHỤP HÌNH VÀ BỘI HÌNH RA LỚN

SAIGON

17-19 Rue Amiral Courbet, Hôtels Centraux

獅 乳 傢 利 昌 廠 貨 商

DƯƠNG-DIỆN

Marchand de Meubles

Rue Catinat 109-111-113

SAIGON

Tiệm tôi có bán các thứ giường đồng và giường sắt theo kiểu mới.

Bàn-Ghế đủ thứ và tủ có kiến cùng đá chạm-thạch theo kiểu kim thời.

Xin qui ông, qui bà sẵn lòng đến tiệm tôi xem thử.

Đây cũng có bán các thứ kiểu hàng bàn-ghe thiệt hiệu (Thonet).

OÁN-HỒNG-QUÂN *THỨ SÁU*

In rồi, tớ hay cho tiếp

Ăn Tết

Tiệm bánh, mức LABIGANG, *159 đường Catinat ở Saigon* là tiệm có tiếng và ai ai cũng đều biết, sẵ làm cho quí vị dùng ăn lễ Tết các thứ bánh ngọt có đính chữ và có hoa hèo tam sắc ở ngoài.

Kể từ giờ theo đây

Nguyên ở lớn có bởi bông hoa từ 2 đồng bạc sắp lên.

Bánh nhưng café moka hoặc sô-cô-la từ 2 đồng sắp lên.

Các thứ bánh ngọt nhỏ mặt đồng 12 cái hay là 8 đồng một trăm cái.

Bánh Croissants và bánh Brioches có bơ, bánh chả thịt, bánh 3 nhỏ nhiều thứ, 1 đồng 18 cái hay là 8 đồng mỗi trăm cái.

Bánh ở trong có trái cây, có hột pistache. 1 đồng 11 cái hay là 7 $50 100 cái.

Bombe glacée đủ mùi thơm, mùi moka, sô-cô-la, bông cam, hoa-si tây theo ý người mua.

Qui vị hãy gởi thơ mua ắc đặng toại lòng.

Giá rẻ

Bon-bon nhiều. Đồ ngâm mua tan bằng sô-cô-la thương phẩm, từ 4 đồng 1 ki-lo.

HÃNG CAO-SU TẠI CẦU-KHO

LỜI RAO

Cho mấy chu cô xe kéo cho mướn

Nên dùng thứ Cao-su pneus C.C.M. cho xe mình.

Vỏ (enveloppes) hạng nhứt, một cặp 9 đồng ; Ruột (chambres à air) 2$60 một cặp.

Tại Hãng nấu Cao-su, ở đường Douaumont Saigon.

CHỦ ĐIỀN !
NÔNG GIA !
CÁC NHÀ CÓ XE HƠI !

Các môn gì của chư-tôn muốn làm bằng sắt, làm ra hay là sửa lại những máy móc và đồ khí-cụ về nông-nghiệp ;

Làm các môn nhỏ rời của mô-tơ bằng thép, gang, đồng, đồng-bạch.

Thì xin chư-tôn hãy đến :

FORGES ATELIERS ET CHANTIERS D'INDOCHINE

Tại Khánh-hội, Quai de la Marne

Dây thép nói 95 mà đặt.

Làm kỹ-càng lắm, có tay thợ chuyên-môn ở các xưởng kỹ-nghệ khéo bên Pháp-quốc kiểm điểm công việc làm.

Lược vị hãy xem thư của hãng Ká Hoc đi Pétrole Ancres của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà đăng. Dầu nầy thắp (đèn) sáng sáng mà không có khói. Được là vì dầu của nó nhiều hạng tương đương.

Trong các hiệu Lọc-chín
thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique
des Pétroles
đều có bán thứ dầu nầy

Trong Lọc-Tinh anh em muốn hỏi thăm đầu chi, xin viết thơ cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles ở Saigon đường *Boulevard de la Somme, số 100* chỗ hãng sẽ hồi âm lập tức.

LA PLUS VASTE ET LA MIEUX ORGANISÉE DE L'INDOCHINE

SPECIALITES — PANSEMENTS — L. SOLIRENE — CABURATOIRE — PRODUITS CHIMIQUES — PHOTOGRAPHIE — PHARMACIE PRINCIPALE — DROGUERIE — PARFUMERIE — FONDÉE EN 1865 — HERBORISTERIE — ACCESSOIRES — SAIGON — BANDAGES

MAISON DE PREMIER ORDRE

CHUYỆN ARẠP

CHUYỆN MỘT NGÀN LẺ MỘT NGÀY

(Tiếp theo)

— Bà già liền nói: cha chả, rồi quá, à, mà có ba cái rương của dượng mới mua đặng niêm hàng gởi qua thành Bắc-đát, vậy thì cô hãy xin với ngài đây, lúc bên phải quyền, xin ngài chung vào trong rương mà trốn, vì ba cái rương đó đang để trong phòng có, còn chìa khóa thì dượng đưa cho tôi cất nơi mình tôi đây.

Mưu của bà già Đa-la đặng dùng, ông thầy thuốc lại khen là hay, nên ông chung vào trong một cái rương, nàng A-rui-da liền khóa lại và nói rằng: xin phiền ngài rán chịu dở một chút. Trong đây lát anh thiếp và chồng thiếp trở ra thì thiếp liền vào đây với ngài, chẳng thiếp sẽ hầu hạ ngài cho tới sáng, thiếp tưởng cũng lấy làm vui vẻ lắm, như không có đều rủi ro nó bức khúc ngang ra như vầy.

Lời nàng hứa với ông thầy thuốc rằng trong giây phúc nàng sẽ trở vào mà mở rương cho ngài chung ra và sẽ bắt đền gấp hai cho ngài mà bà cái giây phút chẳng may làm cho ngài phải chung vào rương đó. Lời nàng hứa như vậy nên ông thầy thuốc không phiền hà chi hết, lại có bụng mừng rằng trong giây phút đây sẽ trèo ên *Dương châu đặng.*

Nàng nhốt đặng lão thầy thuốc vào rương rồi, nàng khóa chặt lại, nàng bèn trở ra phòng nàng mà nói với bà già Đa-la như vầy : « Đã hết một trự bị sa vào bẫy rồi. Để coi 2 trự nữa có lọt lưới được chăng? — Đa-la nói : trong chút nữa đây thì biết, vì bây giờ cũng gần 11 giờ rồi, mà tôi chắc rằng quan Ca-di sẽ đến chớ chẳng không. Bà già nói rất trúng vì quan ca-di cũng tới đúng giờ như ông thầy thuốc vậy. Thầy tớ đang bàn soạn, xảy nghe phía ngoài có người gõ cửa. Đa-la chạy ra mở cửa, thấy là một người ăn mặc trang hoàng, bả bèn hỏi tên, người ấy nói: ta là quan ca-di. — Bà già nói: xin ngài nói nhỏ nhỏ, nếu lớn liếng thì dượng tôi giựt mình thức dậy. Cô tôi khuôn khoái trông ngài, có dặn tôi mời ngài đi ngay vào. Quan ca-di nghe nói tưởng thiệt, càng thêm mê mẩn nàng A-rui-da. Bà già dẫc quan ca di vào phòng nàng A-rui-da.

Bước vào phòng, nàng chào hỏi cách rất niềm nở, quan ca-di nói : nàng tiên ôi, tôi đã chàng chường mặt xem tiên dung rồi, nàng có biết tôi mối lòng trông đợi cho tới cái thì giờ rất hân hạnh nầy chăng? Bây giờ đã tới, thì sự vui mừng của tôi biết là bao lo. Tôi tưởng không ai đặng bạch phúc cho bằng tôi trong lúc nầy. Nàng mới ngài ngồi trên tấm xô-pha, và nói : thượng quan cố cập đến thân phận thiếp như vầy, thiệt là may mắng cho thiếp lắm, vì thượng quan là người thiếp động niệm hơn hết và từng thầm trông cho được tương hội một lão. Bà già nầy sẽ nói cho thượng quan biết, lòng thiếp mơ ước thượng quan làm sao. Từ khi thiếp đặng chuyện vãn với thượng quan 1 n rồi đó, thì thiếp duy nhớ những lời kỳ hen như vầng vầng bên tai thiếp, thiếp chẳng hề quên đặng, duy trông cho mau tới giờ ước hẹn mà thôi. Thiếp đã tỏ hết lòng thiếp cho bà già nầy biết rồi, vì thiếp dấu kín trong mình không đặng.

LXXXIX

Quan ca-di nghe nàng A-rui-da nói như vậy thì khoái chí vô cùng, nên ngài nói rằng : nàng tiên ôi, lời êm dịu của nàng mới rót đó làm cho lòng tôi phổi phở hết bao và mông trông nàng hầy mau mau tuôn mưa vô lộ mà rưới đùm cái thân nầy đã khô khan lắm rồi. — Nàng nói : ngài đa tình cùng thiếp thái quá như vậy, duy làm cho thiếp mừng thầm đặng cái hạnh phúc, và rất đáng cho lòng thiếp ước mơ lắm, nên thiếp cũng muốn cuộc rồng mây cho mau thỏa chí. Thiếp đã dọn sẵng rượu mừc cho ngài giải khát, mà thấy ngài gấp lắm như vậy thì thiếp cũng xin vâng mà khôn nỗ ép ngài một đôi ly thấm dọng rồi sẽ. Xin ngài hãy cởi áo ra và lên nằm trên giường ngài thấy trước mặt ngài đó. Thiếp vào phòng chồng thiếp mà thăm coi lão già đó có ngon giấc chăng rồi thời thiếp trở lại liền.

Quan ca-di nghe nàng nói như vậy, chắc mém rằng trái đào tiên, đã nắm được trong tay rồi, nên ngài cởi áo ra và lên nằm nằng trên giường mà chờ, ngài vừa đặc lưng xuống thì nghe có tiếng xao động, kế thấy nàng trở ra, hộ sợ sệt lắm mà nói rằng: ngài ôi, ngài có hay biết chi đâu; nhà thiếp đây có một lão mọi già, thiếp không có cho hay việc: thiếp vì lão trung tình với chồng thiếp lắm. Lão ấy thấy ngài vào đây, nên chạy đi thông báo với chồng thiếp. rồi chồng thiếp đã sai người đi mời cha mẹ thiếp mà bắt thiếp việc thông gian, cha mẹ thiếp và chồng thiếp sẽ tới trong giây nữa đây chớ chẳng lâu.

(Sau sẽ tiếp theo).

HỘI NHÀ MÁY XAY LÚA VIỄN-ĐÔNG

(Rizeries d'Extrême-Orient)

Hội nặt danh vốn hùn 25 triệu quan tiền Langsa đều đóng tất số

ở tại SAIGON, đường Belgique, môn bài số 15. — Nhà máy xay và kho trữ ở tại CHOLON

CÓ PHÒNG VIỆC RIÊNG LO VỀ CHUYỆN LÚA

MUA LÚA VÀ LÃNH BÁN LÚA — GIỮM TIỀN LÚA VÀ THẾ LÚA — CHỞ LÚA — LÃNH LÚA GỞI KHO

Trước khi bán lúa, xin hỏi bổn hiệu ; nếu vị điền-chủ nào mắc đi không đặng thì viết thơ cho bổn hiệu, bổn-hiệu sẽ đến viếng mà bàn luận. — *MUỐN HỎI CHI THÌ BỔN-HIỆU SẮN LÒNG CẮT NGHĨA CHO HẾT.*

Phòng việc : *ở tại đường Belgique, môn bài số 15.*

CÓ ĐẶT HÀNG NGÀNH TẠI CẦNTHƠ — Và có lập chành mua lúa nơi các chỗ thị-tứ

SAIGON. — IMP. DE L'UNION — TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES — L'Administrateur Gérant : NGUYỄNVĂNCỦA

Enregistré : 3225 — Saigon le 23